

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 162/02-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. septembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Ľ. Č., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. M. H., B., o porušení základného práva na slobodu prejavu podľa čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 17 Co 4/02-160 z 24. januára 2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Ľ. Č. **o d m i e t a** pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. júna 2002 doručená sťažnosť Ing. Ľ. Č., bytom K., (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. H., B., ktorou sa dožaduje vyslovenia porušenia jeho základného práva na slobodu prejavu podľa čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. 17 Co 4/01-160 z 24. januára 2002, ktorým Krajský súd v Bratislave potvrdil rozsudok Okresného súdu Pezinok sp. zn. 5

C 851/99 z 8. augusta 2000, ktorým tento súd zaviazal sťažovateľa k povinnosti strpieť ospravedlnenie žalobcovi sťažovateľa (v konaní o ochranu osobnosti) spôsobom určeným v tomto rozsudku, ako aj zaplatiť žalobcovi sťažovateľa nemajetkovú ujmu a náhradu trov konania na oboch stupňoch.

Sťažovateľ od ústavného súdu požaduje prijať sťažnosť na ďalšie konanie a vo veci rozhodnúť tak, že:

1. právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 17 Co 4/01-160 zo dňa 24. januára 2002 došlo k porušeniu sťažovateľovho základného práva na slobodu prejavu podľa čl. 26 ústavy a čl. 10 Dohovoru;

2. rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 17 Co 4/01-160 zo dňa 24. januára 2002 sa zrušuje a v zmysle § 56 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sa vec vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie, v ktorom je viazaný právnym názorom ústavného súdu.

3. priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 1.--Sk.

Sťažovateľ požiadal aj o vydanie dočasného opatrenia, ktorým sa odloží vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia a o náhradu trov konania.

II.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí, v rámci ktorého zisťuje, či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy (ďalej len „základné práva a slobody“), ktorú Slovenská republika ratifikovala

a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa návrhom na rozhodnutie domáha vyslovenia porušenia jeho základného práva podľa čl. 26 ústavy a čl. 10 Dohovoru, ku ktorému malo dôjsť tým, že Krajský súd v Bratislave potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Pezinok, ktorým tento určil sťažovateľovi povinnosť strpieť ospravedlnenie žalobcovi sťažovateľa a zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 100 000.- -Sk.

Ústavný súd v tejto súvislosti uvádza, že je oprávnený posúdiť neústavnosť konania, resp. rozhodovania všeobecných súdov, t. j., či v konaní pred nimi nedošlo k porušeniu procesnoprávných princípov konania (čl. 46 až 50 ústavy) vrátane toho, ktoré by malo za následok porušenie ďalších, nielen procesnoprávných základných práv a slobôd účastníkov konania pred všeobecným súdom.

Keďže však sťažnosť k takémuto rozhodnutiu ústavného súdu nesmerovala, ústavný súd uzavrel, že konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu potvrdzujúce rozsudok prvostupňového súdu prijaté v konaní o ochranu osobnosti nemá žiadnu súvislosť so základným právom účastníka tohto konania podľa čl. 26 ústavy označeného sťažovateľom. Na základe uvedeného sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti. Bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. septembra 2002